

15.

Jesuren Ninteen!

Rehditus

Kaifille

Suomen Maan Difioille
Miehille

Pian joutuman

Kafastettua Banha Isän
Maata

Wapahntaman

W. 1796.

J. Z.

Dikeudesta,

Suuruus Suomen puolesta.

TURUSSA,

Prändätty Vuonna 1796.

Taitan w. P. Armon Siison-Engel 26.

v. 1.

Vlös! Miehiet mukfiat!
Uck! ne manhat uliat
Kajat panit (a). Eläwät
Wielä heittä kytäwät.

v. 2.

Ei he kädet hajassa,
Walmijn waaran ajassa,
Wijwytelset majoissa,
Korwoissa lewoissa.

v. 3.

(a) Mutta mitä niissä on?

v. 3.

Sudan oli Jhū.
Boi, Jos nuusa ärisä
Tulewaſſet kirowat,
Kuin he teiſtä ſanowat.

v. 4.

Te moos Ruoret, Werewät,
Kindamuris wakewät!
Mkat olko pelkurit,
Nijnkuin pahat lamburit.

v. 5.

Dawid haffkais haffka i,
Pahain petoin ruwari,
Goliathin. Se Lingoja
Kwōſti rauta paitoja.

v. 6.

Kuninga autti Jumala!
Baikka taas on kamala
Wanha Warus, wakewä;
(Wastoin Lijtto telewä;)

v. 7.

Nijn on meillä Dikeus:
Ka ei hullu kopeus.
GUSTAFWI ADELPHIA
Warjella, on Aſia.

v. 8.

v. 8.

Lapsset, Vanhat, Vainaiset,
Pyhät Vainot, Armaiset,
Sinnauket salvoisa,
Kaikki ovat vaaroisa.

v. 9.

Mutta aina puoletoin,
Tytymätöin, onnetoin,
Tahto wiedä voitolla
Koko Suomen, ilolla.

v. 10.

Voitto tule Taimasta;
Ja ei wääräin woimasta.
Mlös siis! kuin aalosta
Dikeuden arwosta.

v. 11.

Mlös! pian Herrasa,
Warus pure mullasa:
Kli Woima Taimasta,
Mutta Taiman woimasta.

v. 12.

Mri Herran Pyhstä
Loppi sadat otista.
Wlämän Pá Ruhtinas!
Pida meita ominas!

